

Κορασίων τὰ ὅποια εἶταν ἀνατρέφονται μὲ καλογε-
ρίστικα διδάγματα θὰ προσφέρουν μιὰ μέρα τὸ ταλλα-
ράκι τους γιὰ τὸ Λαδάκι τῆς Ἐκκλησίας, τὸ Κελ-
λάκι τοῦ Προεστού, τὸ Σπιτάκι τοῦ Ἀρχιμαντρίτη
καὶ τὸ Παλατάκι τέλος καὶ τὸ χαλίον τοῦ Ἐπισκό-
που! Εἶναι βλέπετε κι αὐτὸ μιὰ τέχνη! Οἱ ἅγιοι πα-
τερᾶδες κατορθώσανε μὲ τὴ μέθοδο τῆς σωτηρίας τῆς
ψυχῆς νὰ καταργήσουνε γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς τους τὴν
ἀνάγκη τῆς ἐργασίας γιὰ τίς ἀνάγκες τῆς ζωῆς.
Ἐπειτα ἀπ' αὐτὸ τὸ ξεδιάλυμα οἱ εὐγενεῖς γιὰ τίς
ψυχῆς μας φροντίδες τους ἐξηγοῦνται ἀρκετά. Χωρὶς
χριστιανικὲς συνειδήσεις, ἐπισκοπικὸ χουζοῦρι καὶ ξά-
πλωμα εἶναι ἀδύνατα.

Ἐπιτέλους ἐμεῖς δίνουμε τὸ λόγο μας στοὺς κη-
φῆνες αὐτοὺς, ἂν καὶ ἐνάντια στὴ λογικὴ, πὼς μ'
εὐχαρίστηση δεχοῦμαστε νὰ τοὺς πληρώνουμε τὰ
Τροφεῖα τους μὲ τὴ συμφωνία νὰ πάθουνε μιὰ γιὰ
πάντα νὰ ἐμποδίζουνε τὸ ἐκπολιτιστικὸ ἔργο τῶν κοι-
νωνιῶν καὶ τὴν πρόοδο τῆς ἐπιστήμης.

Δυπηρότερο βέβαια ἀπ' ὅλ' αὐτὰ εἶναι πὼς πο-
λιτικὸ δικαστήριον τοῦ σημερινοῦ αἰῶνα καὶ Κράτους
πολιτισμένου, σὺν τὸ κακούργο δικαίωμα Λαρίσσης, προε-
δρεύεται ἀπὸ πολίτη **ἔχοντα φεῦ μὴ παιδεῖαν!** γιὰ
νὰ ἀνέχεται καὶ ἐπιτρέπει τέτοιο κατηγορητήριον
αὐτῇ μέλιστα ἢ ἀνοχῇ τῶν κυβερνώντων ἔδωσε τὸ
θάρρος σὲ γνωστοὺς ἐρασιτέχνες θρησκολήπτους νὰ
υποβάλλουνε μηνύσεις κατὰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς φυ-
σιολογίας κ. Νικολαΐδου, γιατί, λέει, ἀπ' τὴν πανε-
πιστημιακῇ του ἔδρα διδάξε — ὅπως γράφει ὁ μηνυ-
τῆς κ. Γαλανός — ὕλιστικὰς θεωρίας ἐπιστημονικῶν
κορυφῶν. Ὁ κ. Γαλανός φαντάστηκε φαίνεται τὸ ἐ-
θνικὸ Πανεπιστήμιον Νηπιαγωγεῖο, στὸ ὁποῖο πρέπει
νὰ διδάσκεται, κατὰ τὴ βρεφικὴ ἀντίληψή του, ἡ
**ἑξαήμερος δημιουργικὴ θεωρία τῶν Γραφῶν, ἵνα
πληρωθῇ τὸ ὄπ' αὐτοῦ ρηθέν:** Γεννηθῆτω τὸ ζωϊ-
κὸν βασίλειον καὶ ἐγένετο... Γαλανός καὶ οἱ σὺν αὐ-
τῷ! Γεννηθῆτω φῶς καὶ ἐγένετο... Γαλανός θεόπεμ-
πτος ἀλλὰ καὶ θεότυφος!»

E. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Δευτέρα 16 Γενάρη — Τρίτη 24 Γενάρη

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ. Θαυμάσια χαρακτηρίζει τῆς
δηλώσεως τοῦ κ. Θεοτόκη σ' ἓνα ἄρθρον του τῆς «Ἀ-
θῆναι» τῆς Δευτέρας ὁ κ. Κουντουριώτης, ριχνοντας
μιὰ ματιὰ στὸ τί πραγματικὰ ἔκανε ὁ κ. Θεοτόκης
τὸν καιρὸ ποὺ διοίκησε τὸν τόπο. Στὸν κ. Θεοτόκη

ἀρῶσει νὰ μιλάει μὲ γενικὲς γραμμὲς καὶ νὰ θυμᾶ-
ται ἐκείνες μόνον τίς πράξεις του — καὶ τέτοιες δὲ
λείπουν ἀπὸ καμμιά Κυβέρνηση — ποὺ ἔφεραν κα-
λὰ ἀποτελέσματα μὰ κοντὰ σ' αὐτὲς ὑπάρχουν ἐ-
κείνες οἱ ἀπαίσιες λεπτομέρειες, ποὺ σὰ λεπτομέ-
ρειες τίς ξεχνᾷ τὸ μεγάλο μυαλὸ τοῦ κ. Θεοτόκη,
ποὺ ἐν τούτοις φτάνουν νὰ τὸν ἔχουν ὑπόδικον τῆς
κοινῆς συνειδήσεως. Κι ἀναφέρει ὁ κ. Κουντουριώτης
μερικὲς λεπτομέρειες ἀπ' τὴ διοίκησιν τοῦ κ. Θεο-
τόκη, ὅπως τὴ διοικητικὴ καμπαρῖλλα, τὸ καταφά-
γωμα τῶ μοναστηριῶν, τὰ Εὐαγγελικὰ, τίς Τελω-
νειακὰς καὶ οἰκονομικὰς κατάχρησες — κάτι μικροὺς
λεκέδες ποὺ ἂν τοὺς βάλει κανεὶς ἄλλους μαζὺ κρύ-
βουν μὲ τὸ παραπάνου τὸ ψηλὸ ἀνάστημα τοῦ Κερ-
κυραίου πολιτευτῆ. Εἶναι γνωστὸ δὲ πὼς μὲ «φα-
σοῦλι τὸ φασοῦλι» γεμίζει τὸ σακκοῦλι.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ. Ὡς τώρα δὲν τὸ ξέραμε πὼς
μποροῦν οἱ ἀρχαιότητες νὰ ἔχουν σχέση μὲ τὰ ρωμέ-
ικα προσωπικὰ κόμματα· κι ὅμως εἶχαμε τὴν τύχη
νὰ τὸ ἰδοῦμε κι αὐτὸ, νὰ ἰδοῦμε γύρω στὴν Ἀκρό-
πολη τοὺς εὐγενεῖς πολιτικοὺς ἀγῶνες τοῦ τόπου
μας καὶ τὸ **θρίαμβο** (Triumphzug) τοῦ Σαρδανά-
παλου τοῦ Μαυρομυχαλικοῦ κόμματος. Κι ἀπ' τὸ
ψηλὸ του ἄρμα ἀκούστηκε μὲ τὴ μελωδικὴ του φω-
νὴ ὁ νεαρὸς πολιτευτῆς τοῦ νομοῦ Ἀττικοδουτιάς
νὰ ξεφωνήσῃ «τοὺς φάγαμε τοὺς Βενιζελικούς», ἀ-
κούοντας τὰ χειροκροτήματα τῶ Μαραθωνομάχων
καὶ Σαλαμινομάχων. Καὶ ὁ ἀκηκῶς τὴν ἀναφώνη-
σιν μᾶς τὸ διηγήθηκα καὶ ἀληθινὴ εἶν' ἡ μαρτυ-
ρίᾳ του.

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟ ΣΧΙΣΜΑ. Γράφηκε πὼς ὁ
Πρεσβευτῆς τῆς Βουλγαρίας στὴν Πόλη ἔκανε πρό-
ταση στὸν Πατριάρχην γιὰ τὴν ἄρση τοῦ σχίσματος·
δὲν ἔχουμε σκοπὸ ν' ἀνακατωθοῦμε σὲ συζήτηση
γιὰ τὸ ἂν αὐτὴ μᾶς συμφέρει σήμερα ἢ ὄχι. Ἐνα
πρῶμα θέλομε νὰ τονίσουμε γιὰ τὸν πολὺν κόσμον
ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχει στραβὴ ἀντίληψη τοῦ πράγματος
— πὼς δὲν πρόκειται γιὰ ζήτημα θρησκευτικὸ, μὰ
καθαρῶς πολιτικὸ, πὼς ἐπομένως ἡ λύση του πολι-
τικῆς μόνον συνέπειες θάχει καὶ πολιτικὰ μόνον ἀν-
ταλλάγματα θὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ. Ἄν τὰ ἀνταλλάγ-
ματα εἶναι ἀρκετά, ἂν ἡ ἄρση αὐτὴ μᾶς ἐξασφαλί-
σῃ ἀπὸ κάθε κίνδυνον τῆς ἐλληνικῆς ἐθνότητος —
τότε θὰ εἶν' ἡ λύση ποὺ πρέπει νὰ ἐπιθυμοῦμε, ἂν
ἔχουμε σκοπὸ, ἀφίνοντας ὑπερφιαλὲς ἀξιώσεις, νὰ
περιοριστοῦμε σὲ ὅ,τι μπορούμε ν' ἀποκτήσουμε.